

קרח חי"ח שיחה א'

שם הפרשה הוא קרח, ולא "ויקח" (קרח), מפני שההוראה שצריכים לקחת מקרח אינה רק הענין השלילי שעשה בפועל, שזהו "ויקח", אלא גם הענין ד"אף אני רוצה בכך" התשוקה להיות כהן גדול. כל חלקי התורה משתלשלים זה מזה, ואם כן אינו מובן שהרי על פי חסידות קרח היה במדריגא נעלית, וטעותו היה שרצה שעכשיו תהיה העבודה על דרך ימות המשיח, שאז יהיו הלויים בבחינת כהנים, אך על פי נגלה לכאורה אין מוצאים מעלה בקרח?

והביאור: החמשים ומאתיים איש שהקריבו קטורת - אף שמשה רבינו הזהירם ש"כולכם אובדים" - היו על דרך הכהנים גדולים בימי בית שני שהיו נוטלים כהונה גדולה בדמים אף שלא היו מוציאים את שנתם, מצד גודל תשוקתם להיכנס לקדש הקדשים אחת בשנה. (דזה שרצו להיות כהנים לא הי' מפני שלא האמינו בנבואת משה, שהרי הקב"ה הבטיח למשה "וגם בך יאמינו לעולם", אלא שחשבו שע"י תפילה יכולים לשנות את רצון הקב"ה, כמו שפעל משה שהקב"ה ימחול לבני ישראל, וא"כ חשבו שיכולים לשנות ולהוסיף על ציווי ה' למשה).

והנה משה רבינו אמר להם "אף אני רוצה בכך", שהתשוקה להיות כהן גדול הוא דבר חיובי, וצריך להיות "רוצה בכך", אלא שבפועל ישנו רק כהן גדול אחד.

ולכן הנה שם הפרשה הוא קרח, ולא "ויקח קרח", מפני שההוראה שצריכים לקחת מקרח אינה רק הענין השלילי ד"ולא יהי' כקורח ועדתו", שההדגשה ב"ויקח" (קורח) הוא על הענין השלילי שעשה בפועל, אלא גם הענין ד"אף אני רוצה בכך" התשוקה להיות כהן גדול.